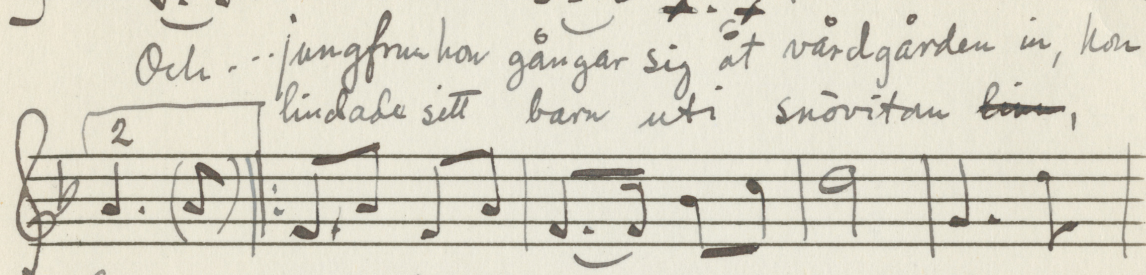
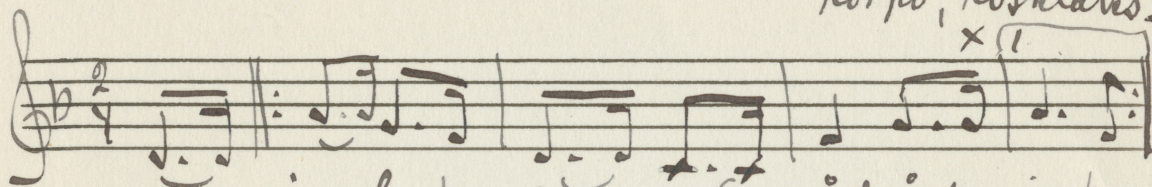

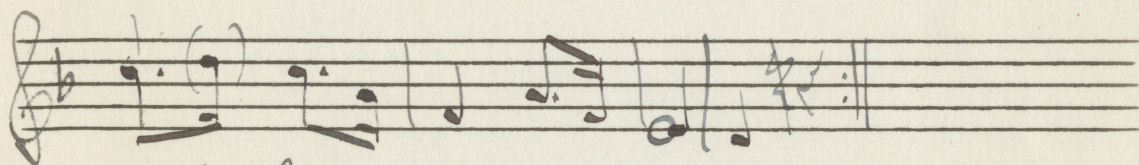
Krp 49.

155

Korpo, Rosklaks.

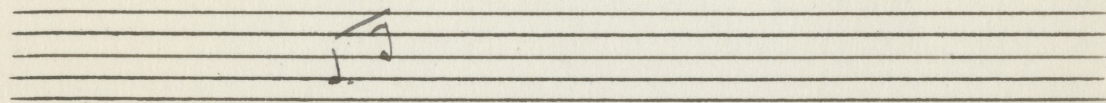
Och...jungfrun hon gångr sig åt vårdgården in, hon
lindade sitt barn uti snövitans linn,
linn, och hon trodd' att ingen var som såg det och

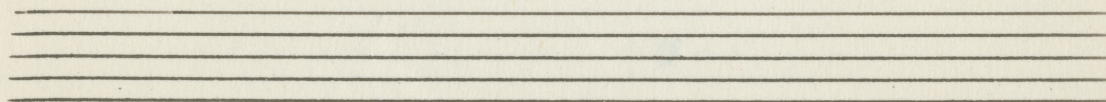
därför tog hon linnet utav det.

Levina Andersson

22.6.1923.

* ibland le.

Jfr. Bondeson 57 + 250 samt Nyland?

1. Och jungfrun ⁴⁹ hon går sig åt vårdgården in.
Hon lindade sitt barn uti snövitans linn,
Och hon trodd att ingen var som såg det
och därför tog hon livet utav det. 156

2. Men hennes yngste bröder, han såg det ändå,
han såg hur hon gjorde och hur hon bar sig åt.
Han fångslade henne i band och i bojor.
Gud nåde mig armaste fånge!

3. Hennes moder lät köpa en silverkanna ny
med fyra guldfötter och stolpar ikring.
Hon fyllde den med blanka riksdaler,
hon vill sin dotters gerning betala.

4. I morgon så fyller jag mitt adelsbende är,
i morgon så skall jag till stupestocken gå;
där skall mitt unga hjärteblod rinna:
det haver jag för synderna mina.

5. Ack hör ni flickor alla, som än ogifta gå,
som litet känner världen och mindre kan förstå,
låt aldrig falska gossar er bedraga:
då har ni sorg i alla edra dagar.

